

Դանիել Վարուժան

Առկայծ ճրագ

Հաղթանակի գիշերն է այս տոնական. -

Հա՛րս, եղ լեցո՛ւր ճրագին:

Պիտի դառնայ կռիւէն տղաս յաղթական. -

Հա՛րս, քիթը ա՛ն պատրոյգին .

Սայլ մը կեցաւ դրան առջեւ, հորին քով. -

Հա՛րս, վառէ՛ լոյսը ճրագին:

Տղաս կու գայ ճակատն հպարտ դափնիով. -

Հա՛րս, բեր ճրագը շեմին:

Բայց . . . սայլին վրայ արի՞ւն եւ սո՞ւգ բեռքեր են . . .

Հա՛րս, ճրագը ասդի՛ն երկարէ:

Հերոս տղաս հոն զարնուա՛ծ է սրտէն . -

Ա՛խ, հա՛րս, ճրագը մարէ՛ . . . :